

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 27: Forslag til navnelov.

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 23/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Pind (V):

Man kan som liberal Venstremand vælge at anskue dette lovforslag ud fra to forskellige synsvinkler.

Den ene vinkel er spørgsmålet om en ejendomsret, om slægtens ret til at bevare sit navn, uden at andre blot kan overtage det. Der er tale om en form for kulturel ejendomsret, som man skal behandle med varsom omtanke, før man blot ændrer og griber ind over for denne.

Den anden vinkel er naturligvis, at spørgsmålet om navn er et individuelt spørgsmål, der så vidt muligt bør være op til den enkelte selv, og hvor andre hensyn må underordnes.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det er med et vist vemod, jeg ser disse forandringer. Der er tale om, at man i forslaget ser bort fra spørgsmålet om slægtens naturligt skabte ejendomsret til sit navn til fordel for en i forhold til ejendomsretten fuldstændig fritsvævende konstruktion. Et navn bliver nu et navn og intet andet.

Tag f.eks. noget, som jeg husker fra min egen barndomserindring: at gætte folks oprindelsessted ud fra deres navn. Det har altid været sikkert og vist og for mig et kendemærke på linje med dialekter. Navne som Due, Kofoed, Brandt og Kjøller har altid indikeret et tilhørsforhold til en bestemt landsdel, nemlig Bornholm. Dette opløses nu, særlig for navne, der bæres af over 1.000 personer, f.eks. Kofoed, og det vil jeg savne. Samtidig vil interessen for det historiske og

tilhørsforholdet til forskellige familier nu også blive udvandet, og det har jeg det heller ikke så godt med.

Men naturligvis støtter Venstre lovforslaget. Venstres folketingsgruppe har tilkendegivet, at man ønsker en liberalisering af den nuværende lovgivning, og har valgt at vægte det enkelte menneske først. Jeg vil dog allerede nu varsle, at vi ønsker at se på grænsen på de 1.000 navnebærere. Vi vil under udvalgsarbejdet se med sympati på muligheden for at hæve dette antal, f.eks. til 3.000 navnebærere, og vi vil også se på betingelserne i § 4 og § 5.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg noterede mig med interesse og sympati liberalisten hr. Søren Pinds kulturkonservative hertesuk til at begynde med. Jeg vil i og for sig ikke føje noget til det, hr. Søren Pind så udmærket har sagt, men blot spørge, når hr. Søren Pind skelner mellem synspunktet ejendomsret til navnet – det, man kunne kalde det kulturkonservative synspunkt – og så det individuelle, om man så ikke til det kunne føje til, at det kulturkonservative synspunkt, hvor navnet sætter en i en slægtsidentitet og en sammenhæng med slægten, er mere end en ejendomsret, det er jo også udtryk for, at den enkelte ikke vælger sin identitet selv og derfor ikke vælger sit navn selv, men så at sige får det givet uden at blive spurgt, og at det er udtryk for, at den enkelte er sat i slægtens sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Jeg vil først sige, at jeg ikke tror meget på, at man kan gradbøje liberalismen, så hvis den semantik, hr. Jesper Langballe vil ind i, er noget med liberalistisk og liberalisme, skal jeg afholde mig fra at komme ind på det. Hvis hr. Jesper Langballe spørger mig, om ikke det, han spørger mig om, er god konservativ politik, må jeg henvise svaret til forbrugerministeren, thi det er vist nærmere hans partipolitiske tilhørsforhold end mit.

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg lyttede også med stor sympati til hr. Søren Pinds konstatering af de to modsætninger, der var tale om, men jeg vil godt lige stille et spørgsmål med hensyn til ordet liberal.